

assenyalant la terra amb la seva mà dreta, va dir amb forta veu: Penitència, Penitència, Penitència! I vam veure en una immensa llum què és Déu -'una cosa semblant a com es veuen les persones en un mirall quan passen pel davant'- a un Bisbe vestit de blanc -'hem tingut el pressentiment que era el Sant Pare'. També a altres Bisbes, sacerdots, religiosos i religioses pujar una muntanya empinada, al cim de la qual hi havia una gran Creu de fustes barroeres com si fossin de surera amb l'escorça; el Sant Pare, abans d'arribar-hi, va travessar una gran ciutat mig en ruïnes i mig tremolós amb pas vacil·lant, afligit de dolor i pena, resant per les ànimes dels cadàvers que trobava pel camí; arribat al cim de la muntanya, postrat de genolls als peus de la gran Creu va ser mort per un grup de soldats que van disparar-li trets d'arma de foc i fletxes; i de la mateixa manera van morir uns després d'altres els Bisbes, sacerdots, religiosos i religioses i diverses persones seglars, homes i dones de diverses classes i posicions. Sota els dos braços de la Creu hi havia dos Àngels cadascun d'ells amb una gerra de vidre a la mà, en les quals recollien la sang dels Màrtirs i regaven amb ella les ànimes que s'apropaven a Déu.

- Això no ho digueu a ningú. A Francisco, sí podeu dir-li.
- Vostra Mercè no vol res més de mi?
- No. Avui no vull res més de tu.

Després començà a elevar-se en direcció al naixent fins desaparèixer al firmament.”

“Quan reseu el Rosari, digueu, després de cada misteri: Oh el meu bon Jesús, perdona els nostres pecats, deslliura'ns del foc de l'infern, especialment als més necessitats de la teva divina Misericòrdia”.
Oració de la Verge Maria, 13 juliol 1917.

1917 1111 2017

Fàtima: Centenari de les Aparicions
Revelació de la misericòrdia de Déu

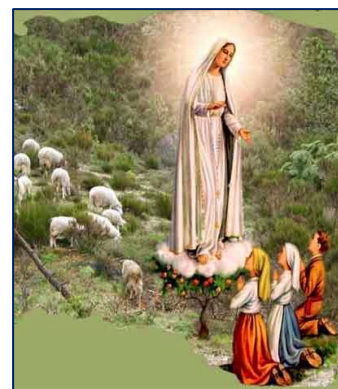
4 “Envoltats en l'amor de Déu per al món”

El quart any del septenari commemoratiu del Centenari de les Aparicions de Fàtima evoca l'aparició de juliol de la Verge Maria, el 1917, centrant-se en l'actitud creient de l'amor.

LES MARIOFANIES DE FÀTIMA (2)

Segona Mariofania - 13 de juny de 1917

“A Portugal el tretze de juny, dia de sant Antoni de Lisboa - sant Antoni de Pàdua-, és la festa dels nens. Per a nosaltres era una prova decidir entre quedar-nos a la festa o complir amb la cita de Nostra Senyora. Després d'anar a Missa vam decidir anar a Cova da Iria. A l'arribar vam veure que hi havia una petita multitud esperant-nos. Després del mateix reflex de llum

la Senyora es va fer present damunt de l'alzina. Li vaig fer la mateixa pregunta de maig:
-La Vostra Mercè per què em vol?
-Vull que vingueu aquí el dia tretze del mes vinent; que reseu el Rosari tots els dies i que aprengueu a llegir. Després diré que vull.

Després de demanar la curació d'un malalt ('Si es converteix es curarà durant l'any'), vaig tornar a demanar-li:

-Volia demanar-li que ens porti al Cel.

-Sí; a Jacinta i a Francisco els hi portaré aviat.

Però tu et quedes aquí un temps més. Jesús vol servir-se de tu per a fer-me conèixer i estimar. Ell vol establir al món la devoció al Meu Cor Immaculat.

-Quedo aquí sola?, vaig preguntar-li amb pena.

-No, filla. I tu pateixes molt? No et desanimis. Jo no et deixaré mai. **El Meu Cor Immaculat serà el teu refugi i el camí que et portarà a Déu.**

Fou en aquest moment en què digué aquestes darreres paraules quan va obrir les mans i ens comunicà, per segona vegada, el reflex d'aquesta llum

immensa. En ella ens veiem com submergits en Déu. Jacinta i Francisco semblaven estar en la part de la llum que s'elevava cap al Cel i jo en la que es difonia sobre la terra. Davant del palmell de la mà dreta de la Verge Maria hi havia un cor envoltat d'espines que semblaven estar clavades en ell. Vam comprendre que era l'Immaculat Cor de Maria, ultratjat pels pecats de la humanitat, que volia reparació.

L'aparició va acabar com la primera vegada, amb la Senyora elevant-se cap a l'est i desapareixent en la immensitat del Cel."

Tercera Mariofania - 13 de juliol de 1917 – Revelació del Secret

"Mentre s'acostava la data de juliol estava turmentada per les paraules del Rector que em va advertir que el diable podria estar darrere de les aparicions. Encara que la meua intenció era de no anar a Cova da Iria, quan va arribar el dia em vaig sentir impulsada per una força estranya. Em vaig posar en camí amb els meus cosins i a les dotze estàvem allà. Poc després, mentre moltes persones estaven resant el Rosari, vam veure el centelleig de llum i la Verge Maria damunt de l'alzina.

- La Vostra Mercè, per què em vol?, li vaig dir.

-Vull que vingueu aquí el dia tretze del mes que ve, que continueu resant el Rosari tots els dies, en honor a Nostra Senyora del Rosari, per aconseguir la pau al món i la fi de la guerra, perquè només Ella els podrà emparar.

-Volia demanar-li que ens digui qui és Vostè, que fes un miracle perquè tots creguin que Vostra Mercè se'ns apareix.

-Continueu venint aquí tots els mesos. A l'octubre diré qui sóc, que vull i faré un miracle que tots han de veure, per creure.

Vaig fer algunes peticions i Nostra Senyora va dir que calia resar el Rosari per assolir les gràcies durant l'any. I va continuar:

-Sacrifiqueu-vos pels pecadors i digueu moltes vegades, en especial **sempre que feu algun sacrifici: Oh Jesús, això és per amor a Tu, per a la conversió dels pecadors, i en reparació per les ofenses comeses contra l'Immaculat Cor de Maria.**"

1ª part del secret: Visió de l'infern

"Mentre la Verge Maria deia aquestes paraules va obrir les seves mans. El reflex semblava que penetrava la terra i vam veure com si fos un mar de foc. Submergits en aquest foc, els dimonis i les ànimes, com si fossin brases transparents i negres o bronzejades, amb forma humana, que fluctuaven en l'incendi [...] entre xiscles i gemecs de dolor i desesperació que horroritzava i feia estremir de por (ha d'haver estat aquesta visió quan vaig dir aquest Ai! que diuen haver-me sentit).

Heu vist l'infern, a on van les ànimes dels pobres pecadors; per salvar-les, Déu vol establir al món una devoció al meu Immaculat Cor. Si fan el que jo us dic, se salvaran moltes ànimes i hi haurà pau. La guerra acabarà. Però, si no deixen d'ofendre a Déu, en el pontificat de Pius XI començarà una altra pitjor. Quan veieu una nit il·luminada per una llum desconeguda, sapiguen que és la gran senyal que Déu us dona que va a castigar el món pels seus crims, per mitjà de la guerra, de la fam i de persecucions a l'Església i al Sant Pare."

2ª part del secret: Devoció a l'Immaculat Cor de Maria

"Per impedir-ho, vindré a demanar la consagració de Rússia al meu Immaculat Cor i la Comunió Reparadora dels Primers Dissabtes. Si atenen les meves peticions, Rússia es convertirà i hi haurà pau; si no, propagarà seus errors pel món, promovent guerres i persecucions a l'Església. Els bons seran martiritzats, el Sant Pare haurà de patir molt, diverses nacions seran aniquilades. Però al final el meu Immaculat Cor triomfarà. El Sant Pare em consagrarà Rússia, i aquesta serà convertida i el món gaudirà d'un període de pau. A Portugal sempre es conservarà el dogma de la Fe."

3ª part del secret: Invitació a la Penitència

"Vam veure al costat esquerre de la Verge Maria a un Àngel amb una espasa de foc a la mà esquerra; al centellejar emetia flames que semblava anaven a incendiar el món; però s'apagaven al contacte amb l'esplendor que Nostra Senyora irradiava amb la seva mà dreta dirigida cap a ell. L'Àngel